

ва на Авраама, наращаваше народа и оумножаваше во Египетъ,

18 Докле настана дръгъ царь, който не знаеше Иусифа.

19 Той измысли хитростъ на връхъ нашиатъ родъ, и оучини (только) и злобление на наши те отци, щото (съ негова та заповѣдь) Фжрлаха си дѣца та, да не истанѣватъ живи.

20 Въ това време се роди Моусей, който беше прекрасенъ и оугоденъ на Бга: и храниха го (цѣлъ) три мѣсаци въ бащина та мѣкша.

21 Я когато го иефжриха, зема го Фараинова та дщѣрка, и щхрани го за свой сынъ.

22 И быдѣ надченъ Моусей на сичка та премѣдрость Египетска: и беше силенъ въ словеса и въ дѣла.

23 И когато мѣ се иежламоваха четъридесать години (ѡ рождение то), доидѣ мѣ на сжрацѣ то да иде да види братиа та си сынове те Израилевы.

24 И като виде едного (ѡ роджтѣ си) комѣто се стрѣваше обида неправедно, помогна мѣ, и сотвори ѡмщѣние за обидимаго, понеже оуби Египтининатъ.

25 И мѣслеше че ще да раз-

ѣмѣатъ братиа та мѣ, защото Бгъ чрезъ негова та рѣка ще имъ дадѣ избавление: обаче они не разѣмѣха (това нешо)

26 Въ оутрешиятъ день имъ се гвѣи когато се караха, и накара ги да се примирятъ, и рече: вые сте братиа, защото стрѣвате зло единъ дръгимъ;

27 Я оный щото чинеше зло на соствѣда си, ѡпжди го, и рече: кой те постави началникъ и сѣдѣла надъ насъ;

28 Или искашъ ты да оубиешъ и мене, каквѣто шо оуби вчѣра Египтининатъ;

29 И повѣгна Моусей ѡ това слово, и быдѣ пришлецъ въ Мадіамска та земля, гдѣто роди два сына.

30 И като заминаха четъридесать години гвѣимѣсе Яггъль Гдѣнь въ пѣстына та Синайска, въ пламень огненъ въ (една) кжпина коато гореше.

31 И като виде Моусей чѣдешесе на видѣние то: и като пристѣпѣваше да разѣмѣе, доидѣ мѣ гласъ ѡ Гда (който говореше):

32 Язъ самъ Бгъ на твоите отци, Бгъ Авраимовъ, и Бгъ Исаиковъ, и Бгъ Иакововъ, и расстрепѣра се Моусей ѡ страхъ и не смѣеше да глѣда.

33 Я Гдѣ мѣ рече: и зѣи си